

Οι πρωτοβουλίες της Ίριδας

Προσωποποίηση του ουράνιου τόξου που αναγγέλλει το τέλος της καταιγίδας, η Ίριδα ήταν ο «ταχυδρόμος των θεών». Αν και ουράνια θεότητα, καταγόταν από θαλάσσιους γονείς: Τον Θαύμαντα (γιο του Πόντου και της Γης) και την Ωκεανίδα Ηλέκτρα. Αδελφές της είναι οι Άρπυιες. Το έργο της μπλεκόταν με τη δουλειά του Ερμή που ήταν ο αγγελιαφόρος των θεών κι έτσι έφτασε κάποια στιγμή που ειπώθηκε ότι την Ίριδα χρησιμοποιούσαν σε αποστολές σε γυναίκες και τον Ερμή σε άνδρες ή ότι η Ίριδα κατέληξε αγγελιαφόρος της Ήρας, όταν ο Ερμής έγινε κήρυκας του Δία.

Στην Ιλιάδα (Γ 121 – 145), αυτόβουλα επισκέφτηκε την Ελένη να της προφτάσει ότι οι άνδρες της, Πάρης και Μενέλαος, ήταν έτοιμοι να συγκρουστούν για χάρη της και να της προτείνει να πάει να παρακολουθήσει τη μονομαχία. Ήταν τότε που συμφωνήθηκε ανάμεσα στους Τρώες και τους Αχαιούς, αντί να αλληλοσκοτώνονται, να μονομαχήσουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, ο Μενέλαος και ο Πάρης, κι αν νικήσει ο Αχαιός, να πάρει την Ελένη και να φύγουν, αν όχι, να μείνει η Ελένη στην Τροία. Όσο να γίνουν οι ετοιμασίες, η Ίριδα έσπευσε στο παλάτι του Πάρη, πήρε την μορφή της Λαοδίκης («της πιο όμορφης από τις κόρες του Πριάμου») κι έσπευσε να δει την Ελένη. Την βρήκε να υφαίνει κόκκινο ύφασμα με σκηνές Τρώων κι άλλες Αχαιών και της είπε να πάει να δει Τρώες και Αχαιούς που συνομιλούν μεταξύ τους ήρεμα, περιμένοντας την μονομαχία:

«Ο Πάρης και ο Μενέλαος θα χτυπηθούν με τα μακριά κοντάρια τους για σένα και συ θα γίνεις αγαπημένη γυναίκα όποιου από τους δυο νικήσει».

Κι ενώ της τα έλεγε αυτά, η μεταμφιεσμένη Ίριδα έχυνε στην ψυχή της Ελένης γλυκό πόθο για τον πρώτο της άνδρα, τον Μενέλαο, και για την πόλη της και τους γονείς της. Η Ελένη έτρεξε κλαίγοντας να δει την μονομαχία που όμως δεν τελείωσε ποτέ: Νικούσε ο Μενέλαος κι ήταν έτοιμος να σκοτώσει τον αντίπαλό του, όταν μπήκε στη μέση η θεά Αφροδίτη κι άρπαξε τον Πάρη και τον μετέφερε μακριά. Μοιραία, ο πόλεμος συνεχίστηκε.

Σε άλλη στιγμή, η θεά Αφροδίτη έσωσε τον γιο της, Αινεία, που κινδύνευε να σκοτωθεί από τον ήρωα Διομήδη αλλά τραυματίστηκε και η ίδια από αυτόν. «Άρχισε να τρέχει το θάνατο

αίμα της, η ιχώρ, αυτό που ρέει στις φλέβες των αθανάτων».

Τότε, περιγράφει ο Όμηρος (Ιλιάδα, Ε 353 – 369), η Ίριδα έσπευσε και την πήρε από το πεδίο της μάχης και την έβγαλε έξω καθώς την βασάνιζαν δυνατοί πόνοι και μελάνιαζε το δέρμα της. Μετά, η Ίριδα πήρε τα χαλινάρια του δανεικού από τον Άρη άρματος και οδήγησε την Αφροδίτη στον Όλυμπο.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Οκτωβρίου 2020)